

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

6921 *ACORD administratiu per a l'aplicació del Conveni de Seguretat Social entre Espanya i Ucraïna, fet a Madrid el 17 de gener de 2001. («BOE» 84, de 7-4-2001.)*

ACORD ADMINISTRATIU PER A L'APLICACIÓ DEL CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE ESPANYA I UCRAÏNA

El Ministeri de Treball i Afers Socials del Regne d'Espanya i el Ministeri de Treball i Política Social d'Ucraïna, de conformitat amb el que disposa l'article 21 del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i Ucraïna de data 7 d'octubre de 1996, han acordat:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1.

1. Per a l'aplicació d'aquest Acord administratiu, el terme «Conveni» es refereix al Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i Ucraïna.

2. Els termes que defineix l'article 1 del Conveni tenen el mateix significat en aquest Acord.

Article 2.

1. En aplicació de l'article 21, punt b), del Conveni, es designen els organismes d'enllaç següents:

A) A Ucraïna:

a) El Ministeri de Treball i Política Social:

Per a qüestions concernents a la desocupació i indemnitzacions en casos d'invalidesa i malalties professionals.

Per a qüestions concernents a assignació de pensions i ajuts estatals a famílies amb fills.

b) Fons de pensions, per a qüestions relatives al pagament de pensions i ajuts per a l'enterrament de pensionistes.

c) Fons d'assegurança social, per a qüestions relatives a incapacitat temporal i maternitat, naixement i cura del nen, ajuda per a l'enterrament de treballadors.

B) A Espanya:

a) L'Institut Nacional de Seguretat Social per a tots els règims, excepte el règim especial del mar.

b) L'Institut Social de la Marina per al règim especial del mar.

2. Els organismes d'enllaç designats a l'apartat precedent tenen per missió facilitar l'aplicació del Conveni, aplicar les mesures administratives necessàries per aconseguir la màxima agilitació en els tràmits i establir els formularis d'enllaç necessaris per a l'aplicació del Conveni i d'aquest Acord.

3. Les autoritats competents s'han de comunicar, si s'escau, qualsevol canvi en la designació dels organismes d'enllaç.

Article 3.

1. En els casos a què es refereix l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni, la institució competent de la part de la legislació de la qual continua sent aplicable ha d'expedir, a petició del treballador o del patró, un certificat de desplaçament que acrediti que continua subjecte a la legislació d'aquesta part contractant i fins a quina data. La sol·licitud de la certificació ha de ser formulada abans del desplaçament del treballador.

Si el treballador ja treballa al territori de la part contractant al qual ha estat enviat en la data d'entrada en vigor del Conveni, el període de dos anys es compta a partir de la data esmentada.

2. La sol·licitud d'autorització de pròrroga que preveu l'article 7, apartat 2, del Conveni s'ha de fer abans que finalitzi el període de dos anys en curs i s'ha d'adreçar a l'autoritat competent de la part contractant o organisme en qui aquesta delegui en el territori de la qual estigui assegurat el treballador, que ha de convenir sobre aquesta petició de pròrroga amb l'autoritat competent de l'altra part contractant.

3. Quan una persona que presta serveis a l'Ambaixada o el Consolat que una de les parts contractants té al territori de l'altra opti, en virtut del que estableixen els Convenis de Viena de 18 d'abril de 1961 sobre relacions diplomàtiques i de 24 d'abril de 1963 sobre relacions consulars, per la Seguretat Social del país receptor, ho ha de posar en coneixement de l'autoritat competent de la part contractant esmentada en un termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni o de l'inici de la seva feina al territori de la part contractant on porta a terme la seva activitat. L'autoritat competent que rep l'opció l'ha de posar en coneixement de l'altra part contractant.

TÍTOL II

Disposicions sobre les prestacions

CAPÍTOL I

Prestacions per incapacitat temporal, maternitat, embaràs i part, naixement del nen i cura del nen

Article 4.

Quan la institució competent d'una de les parts contractants hagi d'aplicar la totalització de períodes d'assegurança o de treball que preveu l'article 9 del Conveni per a la concessió de prestacions per incapacitat temporal, maternitat, embaràs i part, naixement del nen i cura del nen, ha de sol·licitar de la institució competent de l'altra part contractant una certificació dels períodes d'assegurança o de treball acreditats en la seva legislació, en el formulari establert a aquest efecte.

CAPÍTOL II

Prestacions per invalidesa, jubilació i supervivència

Article 5.

1. Les sol·licituds de prestacions d'invalidesa, jubilació i supervivència han de ser formulades davant de la institució competent de la part contractant on resideixi el sol·licitant, de conformitat amb les seves disposicions legals.

2. Quan el sol·licitant resideixi al territori d'un país tercer s'ha d'adreçar a la institució competent de la part contractant sota la legislació de la qual el treballador hagi estat assegurat en últim lloc.

3. Quan la institució de la part contractant en què ha tingut entrada la sol·licitud no sigui la institució competent per instruir l'expedient d'acord amb els apartats precedents d'aquest article, aquella ha de remetre la sol·licitud amb tota la documentació a l'organisme d'enllaç de l'altra part contractant indicant la data de la seva presentació.

4. Quan en la sol·licitud de prestació només es declari activitats segons les disposicions legals d'una de les parts contractants i sigui presentada davant la institució de l'altra part contractant, aquesta ha de remetre la sol·licitud amb tota la documentació a l'organisme d'enllaç de l'altra part contractant, indicant la data de la seva presentació.

5. Per a l'aplicació de l'article 11, apartat 3, del Conveni, els interessats han de provar mitjançant un certificat de la Creu Roja Internacional, o per qualsevol mitjà que Espanya consideri suficient:

a) Les circumstàncies de l'arribada a l'antiga URSS de la persona esmentada.

b) La data d'arribada de la persona esmentada a l'antiga URSS.

Article 6.

1. La institució competent a què correspongui la iniciació de l'expedient ha d'emplenar el formulari d'enllaç establert a aquest efecte i enviar-ne, sense demora, dos exemplars a l'organisme d'enllaç de l'altra part contractant.

La tramesa dels formularis d'enllaç supleix la remissió dels documents justificatius de les dades que s'hi consignen.

2. En els casos de sol·licitud de prestacions d'invalidesa, s'ha d'adjuntar al formulari un informe mèdic expedit, segons correspongui, pels òrgans competents o serveis mèdics de la Seguretat Social o el sistema públic de sanitat sobre l'estat de salut del treballador on constin les causes de la incapacitat allegada, la possibilitat raonable de recuperació i el termini estimat de durada d'aquesta.

3. Rebut el formulari d'enllaç, la institució competent d'aquesta part contractant ha de tornar a la institució competent de l'altra part contractant un exemplar del formulari d'enllaç on s'han de fer constar els períodes de treball o assegurança acreditats sota la seva legislació i l'import de la prestació que li sigui reconeguda a l'interessat.

4. Cada una de les institucions competents ha de comunicar als interessats la resolució adoptada i les vies i els terminis de recurs de què disposen, d'acord amb la seva legislació.

5. Les institucions competents de cada una de les parts contractants s'han de facilitar còpia de les resolucions adoptades en els expedients instruïts en aplicació del Conveni.

CAPÍTOL III

Prestacions per accidents de treball i malalties professionals

Article 7.

1. Les sol·licituds de prestacions regulades en l'article 14 del Conveni s'han de formular davant de la ins-

titució competent, directament o a través dels organismes d'enllaç, d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article esmentat.

2. Quan aquestes sol·licituds es presentin davant d'una institució que no és la competent, aquesta n'ha de donar trasllat immediat a la que resulti competent, indicant la data en què ha estat presentada la sol·licitud.

Article 8.

1. En el supòsit que sigui aplicable l'article 14, apartats 3 i 4, del Conveni, la institució competent, en el moment de produir-se l'agreujament de la malaltia professional, ha de sol·licitar de la institució competent de l'altra part contractant les dades que necessiti sobre la prestació que satisfà a l'interessat i els antecedents mèdics que figurin a l'expedient. Aquesta els hi ha de facilitar al més aviat possible.

2. La institució competent responsable del pagament de la prestació per agreujament de la malaltia professional ha d'informar la institució competent de l'altra part contractant de la resolució que adopti.

CAPÍTOL IV

Prestacions familiars

Article 9.

Per a l'aplicació de l'article 15 del Conveni, quan membres de la família que resideixen al territori d'una part contractant sol·licitin prestacions familiars davant de la institució competent de l'altra part contractant, l'interessat ha de presentar una certificació expedida per la institució de la primera part contractant, en què consti que no estan abonant prestacions per aquests membres de la família.

TÍTOL III

Disposicions diverses

Article 10.

1. Els organismes d'enllaç d'ambdues parts contractants han d'intercanviar les dades estadístiques relatives als pagaments de prestacions efectuats als beneficiaris durant cada any civil, en virtut del Conveni. Aquestes dades han de contenir el nombre de beneficiaris i l'import total de les prestacions abonades.

2. Quan, per a l'aplicació dels apartats 1 i 4 de l'article 10, i 3 i 4 de l'article 14 del Conveni, sigui necessari per a la institució competent d'una de les parts contractants conèixer l'import de la prestació que abona la institució competent de l'altra part contractant, aquesta ha de facilitar a la primera les dades que li siguin sol·licitades en relació amb aquesta prestació.

Article 11.

La institució competent d'una de les parts contractants que, en liquidar o revisar una prestació d'acord amb el que estableix el títol III del Conveni, comprovi que ha pagat al beneficiari de prestacions una quantitat superior a la deguda, pot sol·licitar de la institució competent de l'altra part contractant que degui prestacions de la mateixa naturalesa al mateix beneficiari la retenció sobre el primer pagament dels endarreriments corresponents als abonaments periòdics de la quantitat pagada

en excés, dins dels límits que estableix la legislació interna de la part contractant que efectuï la retenció. Aquesta última institució ha de transferir la suma retinguda a la institució competent de l'altra part.

Article 12.

A petició de la institució competent d'una part contractant, la institució competent de l'altra part contractant ha de facilitar informació de la prestació que té reconeguda l'interessat i el seu equivalent en dòlars USA, segons el canvi oficial del dia respecte al qual se sol·licita aquesta dada.

Article 13.

Amb la finalitat d'examinar i resoldre els problemes que puguin sorgir a l'aplicació del Conveni i d'aquest Acord, les autoritats competents es poden reunir en comissió mixta, assistides per representants de les seves respectives institucions competents, les decisions de la qual són efectives per a ambdues parts.

TÍTOL IV

Disposicions finals

Article 14.

Aquest Acord entra en vigor en el moment de la seva signatura i acaba en la mateixa data del Conveni.

Signat a Madrid el 17 de gener de 2001, en dos exemplars originals en els idiomes espanyol i ucraïnès; ambdós textos són autèntics.—Pel Ministeri de Treball i Afers Socials d'Espanya, Juan Carlos Aparicio Pérez, ministre de Treball i Afers Socials d'Espanya.—Pel Ministeri de Treball i Política Social d'Ucraïna, Olexander Taranenko, ambaixador extraordinari i plenipotenciari d'Ucraïna.

El present Acord administratiu va entrar en vigor el 17 de gener de 2001, data de la seva signatura, segons estableix el seu article 14.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 27 de març de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

6983 REIAL DECRET 310/2001, de 23 de març, pel qual s'amplien els mitjans traspassats a la Generalitat de Catalunya pel Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia. («BOE» 85, de 9-4-2001.)

La Constitució espanyola estableix en l'article 149.1.5a que l'Estat té competència exclusiva en matèria d'Administració de justícia.

Per la seva part, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 4/1979, de 18 de desembre,

estableix en l'article 18.1r i 3r que, en relació amb l'Administració de justícia, exceptuada la militar, correspon a la Generalitat exercir totes les facultats que les lleis orgàniques del poder judicial i del Consell General del Poder Judicial reconeixin o atribueixin al Govern de l'Estat, així com coadjuvar en l'organització dels tribunals consuetudinaris i tradicionals i en la instal·lació de jutjats, amb subjecció en tot cas al que disposa la Llei orgànica del poder judicial.

Pel Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, es van fer efectius els traspassos en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia a la Generalitat de Catalunya. Aquests traspassos es van completar mitjançant els reials decrets 1553/1994, de 8 de juliol, i 1905/1994, de 23 de setembre.

Ara escau fer, sobre les mateixes previsions constitucionals i estatutàries, una ampliació de mitjans en aquesta matèria.

La Comissió Mixta que preveu la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, per tal de procedir a aquesta ampliació de mitjans traspassats, va adoptar els acords corresponents, en la sessió del Ple dels dies 6 de juny de 1994 i 22 de febrer de 1996, en els termes que figuren a l'annex a aquest Reial decret.

En virtut d'això, en compliment del que disposa la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta del ministre d'Administracions Públiques i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de març de 2001,

DISPOSO:

Article 1.

S'aprova l'Acord de la Comissió Mixta que preveu la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, sobre ampliació de mitjans traspassats a la Generalitat de Catalunya en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, que es transcriu com a annex a aquest Reial decret.

Article 2.

En conseqüència, queden traspassats a la Generalitat de Catalunya els mitjans i els crèdits pressupostaris en els termes que resulten del mateix Acord i de les relacions annexes.

Article 3.

L'ampliació dels traspassos a què es refereix aquest Reial decret té efectivitat a partir del dia que assenyalava el mateix Acord de la Comissió Mixta, sens perjudici que el Ministeri de Justícia produeixi, fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, si s'escau, els actes administratius necessaris per al manteniment dels serveis en el règim i el nivell de funcionament que tinguin en el moment de l'adopció de l'Acord.

Article 4.

Els crèdits pressupostaris que es determinin d'acord amb la relació número 1 han de ser donats de baixa en els conceptes d'origen i transferits pel Ministeri d'Hisenda als conceptes habilitats a la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat, destinats a finançar el cost